РЕШЕНИЕ НА СЪВМЕСТНИЯ КОМИТЕТ НА ЕИП

№ 78/2011

от 1 юли 2011 година

за изменение на приложение IX (Финансови услуги) към Споразумението за ЕИП

СЪВМЕСТНИЯТ КОМИТЕТ НА ЕИП,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, изменено с Протокола за адаптиране на Споразумението за Европейското икономическо пространство, наричано по-нататък „Споразумението“, и по-специално член 98 от него,

като има предвид, че:

(1) Приложение IX към Споразумението бе изменено с Решение на Съвместния комитет на ЕИП № 120/2010 от 10 ноември 2010 г. [1]

(2) Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) [2] следва да бъде включена в Споразумението.

(3) С Директива 2009/138/ЕО се отменят, считано от 1 ноември 2012 г., директиви 64/225/ЕИО [3], 73/239/ЕИО [4], 73/240/ЕИО [5], 76/580/ЕИО [6], 78/473/ЕИО [7], 84/641/ЕИО [8], 87/344/ЕИО [9], 88/357/ЕИО [10] и 92/49/ЕИО [11] на Съвета, както и директиви 98/78/ЕО [12], 2001/17/ЕО [13], 2002/83/ЕО [14] и 2005/68/ЕО [15] на Европейския парламент и на Съвета, които са включени в Споразумението и които следва съответно да отпаднат от Споразумението, считано от 1 ноември 2012 г.

(4) С Директива 2009/138/ЕО се преработват някои от отменените актове и следователно настоящите адаптации в ЕИП на последните следва да бъдат частично запазени,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Приложение IX към Споразумението се изменя, както следва:

1. Заглавието „*i) Общо застраховане*“ в глава I (Застраховане) се преименува на „*i) Застраховане, различно от животозастраховане, и животозастраховане*“.

2. Точка 1 (Директива 64/225/ЕИО на Съвета) се преномерира на точка 1а:

3. Преди новата точка 1а (Директива 64/225/ЕИО на Съвета) се вмъква следната точка:

„1. **32009 L 0138**: Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II), (ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1).

За целите на настоящото Споразумение разпоредбите на директивата се четат със следните адаптации:

а) В член 8 се добавя следното:

„(5) в Исландия — Viðlagatrygging Íslands.“

б) Членове 57—63 по отношение на оценката за благоразумие на „предложил приобретател“ не се прилагат, когато „предложилият приобретател“, посочен в директивата, се намира или е регулиран извън територията на договарящите се страни.

в) В член 157, параграф 2 се заличават думите „и съгласно Регламент (ЕО) № 593/2008“.

г) Член 171 не се прилага. Прилага се следната разпоредба:

Всяка договаряща се страна може, чрез споразумения, сключени с една или няколко трети държави, да приеме прилагането на разпоредби, различни от предвидените в членове 162—170 от директивата, при условие че на титулярите на полици и застрахованите лица е предоставена адекватна и равностойна защита. Договарящите се страни се информират и се консултират помежду си преди сключване на такива споразумения. Договарящите се страни не прилагат за клоновете на застрахователните предприятия, чието централно управление се намира извън територията на договарящите страни, разпоредби, които водят до по-благоприятно третиране от това, предоставено на клоновете на застрахователните предприятия, чието централно управление се намира в рамките на територията на договарящите се страни.

[1] ОВ L 58, 3.3.2011 г., стр. 77.
[2] ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1.
[3] ОВ 56, 4.4.1964 г., стр. 878/64.
[4] ОВ L 228, 16.8.1973 г., стр. 3.
[5] ОВ L 228, 16.8.1973 г., стр. 20.
[6] ОВ L 189, 13.7.1976 г., стр. 13.
[7] ОВ L 151, 7.6.1978 г., стр. 25.
[8] ОВ L 339, 27.12.1984 г., стр. 21.
[9] ОВ L 185, 4.7.1987 г., стр. 77.
[10] ОВ L 172, 4.7.1988 г., стр. 1.
[11] ОВ L 228, 11.8.1992 г., стр. 1.
[12] ОВ L 330, 5.12.1998 г., стр. 1.
[13] ОВ L 110, 20.4.2001 г., стр. 28.
[14] ОВ L 345, 19.12.2002 г., стр. 1.
[15] ОВ L 323, 9.12.2005 г., стр. 1.

д) Когато Европейският съюз преговаря с една или повече трети държави въз основа на член 175, той се стреми да постигне равностойно третиране за застрахователните и презастрахователните предприятия на държавите от ЕАСТ.

е) По отношение на третирането в трети държави на застрахователни или презастрахователни предприятия, както е предвидено в член 177, се прилага следното:

С оглед на постигането на максимално сближаване при прилагането на режим за трета държава за застрахователни и презастрахователни предприятия, договарящите се страни обменят информация, както е предвидено в член 177, параграф 1, и провеждат консултации по въпросите, споменати в член 177, параграф 2, в рамките на Съвместния комитет на ЕИП и в съответствие с конкретните процедури, които трябва да бъдат приети от договарящите се страни.

ж) Текстът на член 178 се заменя със следния текст:

„1. Настоящият член се прилага за договорите, посочени в параграф 2, независимо от това дали покритият риск се намира на територията на договаряща се страна, както и за други договори за застраховка, покриващи рискове, намиращи се в рамките на територията на договарящите се страни. Той не се прилага за презастрахователните договори.

2. Договор за застраховка, покриващ голям риск според определението в член 13, параграф 27, се урежда от правото, избрано от страните.

Когато приложимото право не е избрано от страните, застрахователният договор се урежда от правото на държавата на обичайно пребиваване на застрахователя. Когато от всички обстоятелства по случая е видно, че договорът е явно по-тясно свързан с друга държава, се прилага правото на тази друга държава.

3. Правото, с което се урежда договор, се избира от страните в съответствие със следните разпоредби:

а) Изборът трябва да бъде изричен или да следва ясно от условията на договора или обстоятелствата по случая. Чрез избора си страните могат да изберат право, приложимо за целия договор или за част от него.

б) Страните могат по всяко време да се споразумеят към договора да се прилага право, различно от това, което го е уреждало до този момент. Всяка промяна на приложимото право, направена след сключване на договора, не засяга неговата формална действителност, нито правата на трети страни.

в) Когато към момента на избора всички други елементи, относими към ситуацията, се намират в държава, различна от държавата, чието право е било избрано, изборът на страните не засяга прилагането на разпоредбите на правото на тази друга държава, които не могат да бъдат предмет на дерогация чрез споразумение.

г) Когато към момента на избора всички други елементи, относими към ситуацията, се намират в една или повече договарящи се страни, изборът на страните на приложимо право, различно от право на договаряща се страна, не засяга прилагането на онези разпоредби на правото на ЕИП, а където е уместно — така, както те са въведени в договарящата се страна на сезирания съд, които не могат да бъдат предмет на дерогация чрез споразумение.

4. Съществуването и действителността на съгласието на страните относно избора на приложимото право се определят в съответствие със следните разпоредби:

а) Съществуването и действителността на договор или на отделна негова разпоредба се определят от правото, което ще бъде приложимо съгласно настоящия член, ако договорът или разпоредбата са действителни.

Въпреки това, за да установи, че не е изразила съгласие, всяка страна по договора може да се позове на правото на държавата, в която има обичайното си местопребиваване, ако от обстоятелствата следва, че не е оправдано последиците от нейните действия да се определят в съответствие с правото, определено в първа алинея от тази буква.

б) Договор, сключен между лица, които, или чиито представители, се намират в една и съща държава към момента на сключването му, е формално действителен, ако са спазени изискванията за форма на правото, което го урежда по същество съгласно настоящия член, или на правото на държавата, в която е сключен.

Договор, сключен между лица, които, или чиито представители, се намират в различни държави към момента на сключването му, е формално действителен, ако са спазени изискванията за форма на правото, което го урежда по същество съгласно настоящия член, или на правото на една от държавите, в която се намира една от страните или неин представител към момента на сключването, или на правото на държавата, в която е било обичайното пребиваване на някоя от страните към този момент.

Едностранно волеизявление, предназначено да породи правни последици във връзка със съществуващ или бъдещ договор, е формално действително, ако са спазени изискванията за форма на правото, което урежда или би уреждало договора по същество съгласно настоящия член, или на правото на държавата, където е извършено волеизявлението, или на правото на държавата, в която е било обичайното местопребиваване към този момент на лицето, което го е извършило.

Независимо от точки 1—3 от тази буква, договор с предмет вещно право върху недвижима вещ или наем на недвижима вещ се подчинява на изискванията за форма на правото на държавата, в която се намира вещта, ако съгласно това право:

i) тези изисквания важат независимо от държавата, в която е сключен договорът, и независимо от правото, което го урежда; както и

ii) тези изисквания не могат да бъдат предмет на дерогация чрез споразумение.

в) Когато договор е сключен между лица, намиращи се в една и съща държава, физическо лице, дееспособно по правото на тази държава, може да се позове на недееспособността си по правото на друга държава само ако към момента на сключване на договора насрещната страна е знаела за тази недееспособност или не е знаела за нея поради небрежност.

5. В случай на договор за застраховка, различен от договор, попадащ в рамките на параграф 2, страните могат в съответствие с параграф 3 да изберат само следното за приложимо право:

а) правото на всяка договаряща се страна, където е разположен рискът към момента на сключване на договора;

б) правото на държавата, където е обичайното местопребиваване на титуляря на застрахователната полица;

в) за договор за застраховка живот — правото на договарящата се страна, чийто гражданин е титулярът на застрахователната полица;

г) за договори за застраховка, покриващи рискове, които се ограничават до събития, настъпили в една договаряща се страна, различна от договарящата се страна, където е разположен рискът — правото на тази договаряща се страна;

д) когато титулярът на застрахователната полица по договор, попадащ в приложното поле на настоящия параграф, осъществява търговска или промишлена дейност или упражнява свободна професия и договорът за застраховка покрива два или повече риска, които са свързани с тези дейности и са разположени в различни договарящи се страни — правото на всяка от съответните договарящи се страни или правото на държавата на обичайното местопребиваване на титуляря на полицата.

Когато в случаите, определени в буква а), б) или д) от този параграф, посочените договарящи се страни дават по-голяма свобода на избор на приложимо право към договора за застраховка, страните могат да се възползват от тази свобода.

Доколкото приложимото към договора право не е било избрано в съответствие с настоящия параграф, договорът се урежда от правото на договарящата се страна, в която е разположен рискът към момента на сключване на договора.

6. Следните допълнителни правила се прилагат по отношение на договорите за застраховка, обхващащи риск, за който дадена договаряща се страна налага задължение за сключване на застраховка:

а) договорът за застраховка не изпълнява задължението за сключване на застраховка, освен ако не съответства на специалните разпоредби, отнасящи се за тази застраховка, установени от договарящата се страна, която налага задължението. Когато правото на договарящата се страна, в която е разположен рискът, и правото на договарящата се страна, налагаща задължението за сключване на застраховка, си противоречат взаимно, предимство има последното право;

б) чрез дерогация от разпоредбите на параграфи 2 и 4, договаряща се страна може да постанови договорът за застраховка да се урежда от правото на договарящата се страна, която налага задължението за сключване на застраховка.

7. За целите на параграф 4, трета алинея и на параграф 5, когато застрахователният договор покрива рискове, разположени в повече от една договаряща се страна, се смята, че договорът се състои от няколко договора, всеки един от които е свързан само с една договаряща се страна.

8. За целите на настоящия член държавата, в която е разположен рискът, се определя в съответствие с разпоредбите на член 13, параграф 13, а по отношение на животозастраховането държавата, в която е разположен рискът, е държавата на задължението по смисъла на член 13, параграф 14.“

з) Приложение III, част А се допълва със следния текст:

„(29) в случая на Република Исландия: „Hlutafélag“;

(30) в случая на Княжество Лихтенщайн: „Aktiengesellschaft“, „Europäische Gesellschaft (SE)“, „Genossenschaft“, „Europäische Genossenschaft (SCE)“;

(31) в случая на Кралство Норвегия: „Aksjeselskaper“, „Gjensidige selskaper“.“

и) Приложение III, част Б се допълва със следния текст:

„(29) в случая на Република Исландия: „Hlutafélag“;

(30) в случая на Княжество Лихтенщайн: „Aktiengesellschaft“, „Europäische Gesellschaft (SE)“, „Genossenschaft“, „Europäische Genossenschaft (SCE)“;

(31) в случая на Кралство Норвегия: „Aksjeselskaper“, „Gjensidige selskaper“.“

й) Приложение III, част В се допълва със следния текст:

„(29) в случая на Република Исландия: „Hlutafélög“;

(30) в случая на Княжество Лихтенщайн: „Aktiengesellschaft“, „Europäische Gesellschaft (SE)“, „Genossenschaft“, „Europäische Genossenschaft (SCE)“;

(31) в случая на Кралство Норвегия: „Aksjeselskaper“, „Allmennaksjeselskaper“, „Gjensidige selskaper“.“ “

4. В точка 31г (Директива 2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета) се добавя следният текст:

„ , изменена със:

— **32009 L 0138**: Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1).“

5. Текстът на точки 1а (Директива 64/225/ЕИО на Съвета), 2 (Първа директива 73/239/ЕИО на Съвета), 3 (Директива 73/240/ЕИО на Съвета), 4 (Директива 78/473/ЕИО на Съвета), 5 (Директива 84/641/ЕИО на Съвета), 6 (Директива 87/344/ЕИО на Съвета), 7 (Втора директива 88/357/ЕИО на Съвета), 7а (Директива 92/49/ЕИО на Съвета), 7б (Директива 2005/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета), 12в (Директива 98/78/ЕО на Европейския парламент и на Съвета) и 13а (Директива 2001/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета) се заличава, считано от 1 ноември 2012 г.

6. Текстът на точка 11 (Директива 2002/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета) и отнасящото се до нея заглавие се заличават, считано от 1 ноември 2012 г.

7. Заглавията *„iv) Наблюдение и отчети“* и *v) „Други* въпроси“) в глава I (Застраховане) се преномерират като заглавия *„iii) Наблюдение и отчети“* и *„iv) Други въпроси“*, считано от 1 ноември 2012 г.

Член 2

Текстовете на Директива 2009/138/ЕО на исландски и норвежки език, които ще бъдат публикувани в притурката за ЕИП към *Официален вестник на Европейския съюз*, са автентични.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила на 2 юли 2011 г., при условие че всички нотификации, предвидени в член 103, параграф 1 от Споразумението, са внесени в Съвместния комитет на ЕИП (*).

Член 4

Настоящото решение се публикува в раздела за ЕИП и в притурката за ЕИП към *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 1 юли 2011 година.

За Съвместния комитет на ЕИП

Председател

Kurt JÄGER

(*) С отбелязани конституционни изисквания.

Едностранна декларация на Лихтенщайн към Решение № 78/2011 за включването на Директива 2009/138/ЕО в Споразумението

„Княжество Лихтенщайн през 1996 г. сключи двустранно споразумение с Швейцария относно прякото застраховане. На базата на реципрочност целта на споразумението е да се регулират условията, които са необходими и достатъчни, за да се даде възможност на застрахователните предприятия, чието централно управление се намира на територията на договаряща се страна, да се възползват от свободата на установяване и предоставяне на услуги по отношение на прякото застраховане на територията на другата договаряща се страна.“